

Minitábor 2008

Na konci prázdnin jsme se my, táborníci od Jezera Balvanů, kterým nestačil klasický tábor, zúčastnili již třetího Minitábora. Tato ojedinělá akce spočívala v tom, že jsme si uspořádali tábor vlastní, a poslední týden prázdnin jsme strávili hraním her a věcmi, které se nám na opravdovém táboře nejvíce líbily (válení se pod lesem atd. ☺). Program jsem vymýšlel já a můj brácha Vojta. Nechali jsme se inspirovat dalším táborem, na kterém jsme byli a hry jsme připravili i pro naše kamarády. „Celominitáborová hra“ nesla název „Dobývání Západu“. Úkolem našich dobyvatelů bylo kolonizovat co největší část mapy, která znázorňovala Ameriku. Jednotlivé pozemky získávali naši dobyvatelé ve hrách.

Zázemí jsme si obstarali sami, protože jsme bydleli v našich stanech, které na čas úplně zaplnily prostor kde stávají stany podsadové. Vařili jsme si také sami.

Osobně si myslím, že mezi nejoblíbenějšími hrami byly: Londýnské metro, Most, Běsy a Hranice. Většina z těchto her jsou klasické táborové bojovky, ale jedna se tomu zcela vymyká. Tou hrou je právě Londýnské metro. Metro spočívalo v tom, že všichni se vžili do rolí mafiánů a snažili se plnit jednotlivé úkoly na zastávkách Londýnského metra. Pomyslné ježdění metrem jsme obstarali pomocí mapy skutečného metra, páru vyrobených vagónů, stánku s jízdenkami a naší představitosti.

„Celominitáborovou hru“ vyhrál Lukáš Pánek, kterému tímto také veřejně blahopřejeme. Na konec bych rád podotknul, že Minitábor se vydařil nejen proto, že jsme měli dobré počasí, nebo snad proto, že většina námi vařených jídel byla téměř požitelná, ale zkrátka proto, že jsme fakt super banda lidí, kteří si takové chvíle umí pořádně užít.

Láďa Jelen ml.

Rokem na osmičku je rok 1378. Autorem je císař Karel IV. (+ .29. 11. 1378). Z dochovaných zpráv sepsal mezi r. 1355 – 1358 legendu „Hystoria nova de sancto Wenceslao martyre, duce Bohemorum, per dominum Karolum, imperatorem Romanorum, regem Bohemie, compilata“. Sv. Václava velmi ctil, ale jako císař užíval bířmovací jméno Karel po sv. Karlu Velikém, prvním císaři Svaté říše římské. (Do 18. století připomínal Drahomíru tzv. „Drahomířin sloup“ před domem č. 2 na Loretánském náměstí. - Zemí Charvátskou jsou míněny dnešní východní Čechy nebo i Kladsko.)

Uzávěrka příštího čísla 21. října 2008

FARNÍ LISTY, občasník farností Dublovice, Chlum, Jesenice, Kosova Hora, Počepice a Sedlčany. Vydává Farnost Sedlčany, Komenského nám. 44, tel., fax: +420 318 822 970, e-mail: farnost.sedlcany@centrum.cz P. Marek Miškovský, administrátor, tel.: 724 550 009, marek.miskovsky@quick.cz; P. Kamil Vrzal, farní vikář, tel.: 728 775 536, doncamillo@centrum.cz. Redakce: P. M. Miškovský, P. K. Vrzal, B. Němeček, L. Jelen. Neprodejné .

č. 6/2008
28. září 2008

SVATÝ VÁCLAVE!

Rytíři tvoji, připraveni k boji,
přísahu skládáme na svatou korouhev tvou:
tělo, svět, ďábel, nic nás nerozdvojí,
radostně půjdeme, pluky tvé kam jen se hnou.

Na nebe vzatý, vévodo náš svatý,
přehleďni vojsko své, požehnej křížem svůj lid,
políčka, lesy, paláce i chaty,
vypros nám od Boha milost a sílu tě ctít.

Vždycky a všude milovat chcem chudé
jako ty, potajmu, křesťansky, pro Boha jen,
poněvadž láska ze všeho nám zbude,
všecko pak ostatní přelud a marný jak sen.

Jedno snem není, když všecko se mění:
Spasitel svátostný, skutečný, přece však skryt,
hotový dáti život bez prodlení
každému, kdo jen chce růsti a blaženým být.

Jakub Deml (1878 – 1961)

Svatováclavský chorál

Jsou dny, kdy každá země slaví svůj státní svátek. Francouzi slaví „dobyty Bastily“, Rusové „Den vítězství nad fašismem“ (někteří bolševickou „Velkou říjnovou socialistickou revoluci“), Američané „Den díkůvzdání“ – vyhlášení nezávislosti na Anglické koruně. Jiné země svržení tyranie, odstranění kolonialismu, vyhlášení republiky. U nás slavíme 28. říjen, den vzniku dnes už neexistujícího Československa.

Kromě těchto – mladší generaci už ne mnoho říkajících svátků, slavíme svátky národní, opěvující hrdiny národa. Tito hrdinové jsou však často pouze zámkou k oslavám více či méně bujarým, nic nám neříkají, hrdiny pro nás už nejsou. Těmi jsou dnes borci, kteří v pravou chvíli vstřelili gól, nebo naopak ubránili národní branku. Oslavujeme je spontánně a to tak dlouho, než se objeví hrdinové noví. Nejpozději po několika letech si už nepamatujeme ani jejich jméno.

Státy se mění a zanikají, význam národů kolísá. Pojem „hrdina“ se posouvá. Jako křesťané máme výhodu, že svátky, které slavíme se nemění, svědkové Ježíše jsou stálí. Je to tím, že slavíme svátky skutečné – svátky Boží, a hrdiny – světce oslavujeme za skutečné, trvalé hrdinství.

V naší zemi slavíme jeden národní svátek, který je i svátkem státním, na který můžeme být skutečně hrdí. Je to Slavnost svatého Václava, knížete, hrdiny bojovníka, světce. Je prvním velkým Čechem, kterého znají ve světě ne pro jeho státnické dovednosti, nebo velikost češství: Je známý jako spravedlivý, bohobojný vladař - světec.

Sloužit Bohu (ministrovat) považoval za svou čest a v této službě hledal svou vladařskou sílu.

Jednou z našich nejstarších písní je Svatováclavský chorál, který byl naší hymnou. Nezpíváme v něm, že nevíme, kde bydlíme ☺, ale zní v něm Kyrie eleison – Pane, smiluj se! Tento zpěv je vlastně modlitbou. S její klidnou silou na rtech šli naši předkové dějinami a dokud tato hymna zní, zní i modlitba.

Až o dnešní slavnosti bude znít svatováclavský chorál, uvědom si, že zní naše: česká, zemská, národní hymna. Nebuď na ni pouze hrdý, uměj ji zpívat a budeš se umět modlit.

Požehnání na přímluvu sv. Václava vám všem (a zvláště Chlumským) vyprošuje

P. Marek

Rok na osmičku

V září si církevní slavností a státním svátkem připomínáme osobnost svatého Václava. Jeho život a mučednickou smrt oslavuje řada legend. Jak se však vyvíjely události po staroboleslavské bratrovraždě? Podle první staroslovanské legendy se

Chci se stát ministrantem

Slovo „ministrant“ vzniklo z latinského slova „ministrare“ a znamená sloužit. Konkrétně se jedná o službu v kostele při mši svaté, kdy nasloucháme Božímu slovu a prožíváme Ježíšovu nejsvětější oběť. Ministrant je tedy ten, kdo se dává do služby, aby pomáhal knězi a společenství věřících slavít liturgii, která jedinečným způsobem propojuje život člověka a Boha. Služba ministranta v kostele u oltáře má svá pravidla, a těm je třeba se naučit. Proto ministrant se má seznámit se vším, co k této službě patří. K tomu pomáhají ministrantské schůzky. Máme jako kněží radost, že k tomu přispělo společné setkání ministrantů z našich sedlčanských farností, které proběhlo v sobotu 20. 9. 2008 v Počepicích.

Do Počepic dorazilo od nejmladších po starší 16 kluků, kteří neměli problém se při fotbalovém „bagu“ rychle poznat. Počepický kostel v dalším programu skýtal nejen dobré zázemí pro seznámení se všemi liturgickými předměty, ale oproti venkovnímu chladu vydával i nastřádané letní teplo. Návnik liturgie oprášil známé motto: těžko na cvičišti, lehký na bojišti. Společně s počepickými farníky jsme na závěr dopoledne slavili mši svatou, při které P. Marek vyzdvihl význam naší připravenosti pro dar Božího života, který dostáváme v modlitbě a ve mši svaté. Po příjemném, ale i náročném dopoledni jsme vyhládlí přišli na faru, kam za námi od hodné paní Roškotové doputoval připravený oběd v podobě neopakovatelně dobrého guláše. A jen co jsme si trochu odpočinuli, vyrazili jsme na fotbalové hřiště, abychom naše ministrantské setkání zakončili nepostradatelným fotbálem.

Za sebe a za P. Marka dodávám, že se nám ministrantské setkání líbilo. Jsme rádi, že se naši ministranti z různých farností setkali, a že jsme se i my, noví kněží, mohli s pány ministranty blíže poznat. A jen dodávám, že se už nyní těšíme na opětovné setkání, abychom se povzbudili ve službě u oltáře, ve službě Ježíši.

P. Kamil Vrzal

Zveme Vás:

- setkání mladých na společenství do Štětčovic 10. 10. 2008. Začínáme mši svatou v 18.45 hod. v kapliče.
- Na Setkání mládeže Příbramského vikariátu, které proběhne na Živihosti v sobotu 11. 10. 2008. Odjezd účastníků ze Sedlčan je v 7.10 hod od kostela sv. Martina. Bližší informace najdete na plakátech umístěných v kostelech.
- na farní setkání dětí na faru do Kosové Hory v pátek 3. 10. 2008 od 13.00 hod. Předpokládáný konec v 19.00 hod.
- na mši svatou pro děti a rodiče v neděli 5. 10. v 8.00 hod v Sedlčanech a v Kosové Hoře
- Památka věrných zemřelých („Dušiček“) připadá letos na neděli 2. listopadu. V Sedlčanech bude tento den bude sloužena mše sv. v 8. hodin ráno na Církvičce.

například Václavova matka Drahomíra „zalekla smrti, uprchla do Charvát; neboť strašné je zemřít cizí rukou ...“. Autor jiné, latinské legendy, zase popisuje její osud takto: „... byla pohlcena zemí na veřejné cestě před Pražským hradem směrem k západu, kde lze dodnes spatřit šlépěje v půdě.“ Uhodnete autora této latinské svatováclavské legendy, který zemřel v roce XXX8? To, že byl pokřtěn jménem Václav, není ale moc dobrá nápověda.

-bn-

Správný rok si můžete ověřit na poslední straně.

Z církevního kalendáře

16. září – Svatá Ludmila – vzor babiček a vychovatelek

Kristovo učení vzala za své doopravdy. Nejprve přijetím křtu od sv. Metoděje společně se svým manželem, v rodině, a jako kněžna i ve svém okolí. Svě křesťanství prokazovala soucítěním s ubohými. Zároveň jako kněžna-vdova dokázala mařit hrabivost nově se rodící šlechty (není vyloučeno, že část byla keltského průvodu - je otázkou, zda i předhistoričtí Přemyslovci k nim nepatřili). Ludmila je ale výslovně slovanského původu. Její dobré povahové vlastnosti zdědili oba synové, vnuk Václav a pravnučka Mlada. V dalších pokoleních se rodovým zvrhlostem vymykají ženy a z mužů „selský kníže Soběslav“ a dlouho potom až Karel IV. Svatá Ludmila byla zavražděna v důsledku intrik v noci z 15. na 16. září na jejím sídle Tetíně. Výhradní podíl snachy Drahomíry, jak jej podávají autoři legend, je třeba brát s rezervou. Údajná jména vrahů svatě Ludmily rovněž svědčí, že nebyli Slované. V legendách té doby musely vždy vystupovat protiklady. Možná, že vše bylo jinak...

28. září - Svatý Václav

Naší současnost by měl nejvíce oslovit jeho smysl pro realitu, účinné sociální cítění a snaha o opravdové křesťanství. Násilné odstranění knížete Václava je důsledek sporu s velmoži, kteří nelibě snášeli jím prosazované mravní zásady do tehdejšího společenského života. To ohrožovalo velmožské zájmy, a proto intrikami došlo k ovlivnění Boleslava až k bratrovraždě 28.září 929 ve Staré Boleslavi. Intrikáni zapadli, svatováclavské dědictví přetrvalo věky. Do spiknutí byl pravděpodobně zapleten i zlický kníže Radoslav.

2. října - Anděl strážní

Podle katechizmu pojem „anděl“ se kryje s *posláním, poslem, kurýrem, spojkou, příkazníkem*. Tradice uvádí, že z Božího pověření zasahují ve „zkratových situacích“, také že každý člověk má svého anděla strážného. (nezdá se vám podle krkolomnosti mnohých, že někteří jich musí mít i více? ☺). Božím poslem může být i člověk, který nám v osudových okamžicích poskytne pomoc - varováním, radou, obranou, záchranou... Nezřídka jím bývá i životní partner.

-3-

Pozoruhodná jsou vnuknutí, předtuchy, správná rozhodnutí, která naši předkové přisuzovali působení strážných andělů. V současnosti, vlivem rozruchu, je lidské vnímání tlumeno. Podle jednoho teologa se asi naši andělé dost napláčí nad naši hloupostí! Co nepříjemností by vůbec nenastalo, kdybychom víc respektovali Boží přikázání a Boží posly! **Ke vnuknutím patří i dobré nápady. Mějme ale na paměti, že užitečné jsou až po uskutečnění!**

4. října - Svatý František z Assisi

Ač byl sám ze zámožné italské rodiny, byl to muž spjatý s přírodou a chudými. Zemřel 4. 10. 1226 ve věku 45 let. Jako první postavil „realistické jesličky“, které máme n odmyslitelně spjaty s našim slavením vánoc. Se založením svého františkánského řádu měl nemalé potíže, ale jeho vytrvalost a pokora byly nakonec korunovány úspěchem. V době vrcholného středověku s rozmachem měst došlo ke koncentraci lidí, a tím i k nárůstu bídy a mravního úpadku. Františkáni se snažili působením ve městech mírnit bídu hmotnou i mravní. Jeho současnicemi byly sv. Klára a naše svatá Anežka Česká.

-si-

Fotbal kněží Čech a Moravy v Sedlčanech

Stalo se již dobrou tradicí, že se v jarní a podzimní fotbalové sezóně sejdou kněží z Čech a Moravy, aby spolu odehráli prestižní přátelské utkání. Tentokrát se duel odehrál i u nás v Sedlčanech. Utkání, již šesté v řadě, proběhlo v úterý 23.9. na hřišti Tatranu Sedlčany a bylo se vskutku na co dívat. Vidět nás kněže, které povětšinou znáte z kostela, jak běháme za míčem, snažíme se přehrát soupeře a vstřelit gól, je neobvyklý zážitek.

Utkání začalo v 15 h.. Nastoupili jsme v bílo modrých pruhovaných dresech, a proti červenočerným Moravanům jsme začali dobře. Snažili jsme se dostat do šance kombinační hrou, která se nám dařila a poměrně brzo jsme se dostali do dvougólového vedení. Soupeř z Moravy se snažil dostat do brejků, ale jeho pokusy končili na naší připravené obraně. Až faul v šestnáctce a nařízená penalta změnila skóre na 2:1. V druhém poločase se hrálo převážně na polovině Moravanů a svoji převahu jste potvrdili dalšími góly. Zápas nakonec skončil 9:2 v náš prospěch.

Utkání proběhlo v příjemné atmosféře, jak na hřišti, tak v hledišti. Přestože se fotbal nás kněží nedá srovnávat s úrovní ligových mužstev, snad diváci byli spokojeni. Viděli to, co fotbal dělá fotbalem. Nasazení, fair play hru, hezké kombinace a především góly. Po skončení utkání jsme využili příjemného zázemí v areálu hřiště a dopřáli si připravený gulášek. Čeho si osobně cením je, že se mohu s kluky, s kterými se povětšinou znám z dob přípravy na kněžství, vidět a popovídat. Přejí si, aby tato dobrá tradice pokračovala a těšila nejen nás kněže, ale i vás farníky. Příští utkání se hraje v úterý 19. května 2009 v nedalekých Voticích. Jste srdečně zváni.

P. Kamil Vrzal

-4-